

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement- מיימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-!</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
גיטין-מי שאחזו	מאי דאמר													
מיימרא	מאי דאמר													
לא קשיא: הא רבנן, והא רבן שמעון בן גמליאל, מתניתין רשב"ג וברייתא רבנן.	רב חסדא:											!	◇	עו:
הא מדסיפא רבן שמעון בן גמליאל הוי, מכלל דרישא לאו רשב"ג.												;	◇	עו:
אלא, ברייתא רשב"ג היא דמיקל בתנאי, מתני' רבנן.												!	◇	עו:
לא קשיא: כאן בסתם, כאן במפרש.	רבא:											!	◇	עו:
כל סתם נמי כמפרש יום אחד דמי.	רב אשי:											!	◇	עו:
כמה היא מניקתו? שתי שנים	תנן: [ת"ק]											;	◇	עו:
שמנה עשר חדש	רבי יהודה:											;	◇	עו:
בשלמא לרבא נוחא, אלא לרב אשי, למה לי שתי שנים? למה לי שמנה עשר חדש? ביום אחד סגי												;		עו.
הכי קאמר: יום אחד משתי שנים, לאפוקי לאחר שתי שנים דלא. יום אחד משמנה עשר חדש, לאפוקי לאחר שמנה עשר חדש דלא.												!	◇	עו.
הרי זה גיטך על מנת שתשמישי את אבא שתי שנים, על מנת שתניקי את בני שתי שנים, מת הבן, או שאמר האב אי אפשי שתשמשני, שלא בהקפדה - אינו גט	מיתבי:											;	◇	עו.
בשלמא לרבא, רישא בדלא פריש סיפא דפריש, אלא לרב אשי, מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא?												;	◇	עו.
קשיא.												■	◇	עו.
הרי זה גיטך על מנת שתשמישי את אבא שתי שנים, ועל מנת שתניקי את בני שתי שנים, אע"פ שלא נתקיים התנאי - הרי זה גט, לפי שלא אמר לה אם תשמישי אם לא תשמישי, אם תניקי ואם לא תניקי, דברי רבי מאיר	ת"ר: [רבי מאיר]											;	◇	עו.
נתקיים התנאי - ה"ז גט, ואם לאו - אינו גט	חכמים:											;	◇	עו.
אין לך תנאי בכתובים שאינו כפול.	רבן שמעון בן גמליאל:											■	◇	עו.
איכא דאמרי: לר' - מאיר קאמר ליה, ואיכא דאמרי: לרבנן קאמר להו.												■	◇	עו.
איכא דאמרי לר' מאיר קאמר ליה, והכי קאמר ליה: אין לך תנאי בכתובים שאינו כפול, והווי להו שני כתובים הבאין כאחד, וכל שני כתובים הבאין כאחד אין מלמדין.												■		עו.
איכא דאמרי לרבנן קאמר להו, והכי קאמר להו: אין לך תנאי בכתובים שאינו כפול, וגמרינן מינייהו.												■		עו.
הרי זה גיטך ע"מ שתשמישי את אבא שתי שנים, על מנת שתניקי את בני שתי שנים, מת האב או מת הבן - אינו גט, דברי ר' מאיר	ורמיהו: [רבי מאיר]											;	◇	עו.
אע"פ שלא נתקיים התנאי - הרי זה גט, יכולה היא שתאמר לו תן לי אביך ואשמשנו, תן לי בנך ואניקנו	חכמים:											;	◇	עו.
קשיא דרבי מאיר אדרבי מאיר קשיא דרבנן אדרבנן												;		עו.
דרבי מאיר אדרבי מאיר לא קשיא: התם בדלא כפליה לתנאיה, הכא בדכפליה לתנאיה												!	◇	עו.
ורבנן אדרבנן לא קשיא, מאן חכמים דהכא? רבן שמעון בן גמליאל היא												!	◇	עו.
כל עכבה שאינה הימנה - הרי זה גט.	דאמר: [רשב"ג]											!	◇	עו.
אמר לה בפני שנים הרי זה גיטך על מנת שתשמישי את אבא ב' שנים, וחזר ואמר לה בפני שנים הרי זה גיטך על מנת שתתני לי מאתים זוז - לא ביטל דברי האחרון את הראשון, רצתה - משמשתו, רצתה - נתנת לו מאתים זוז	תנו רבנן:											■	◇	עו.
אבל אמר לה בפני שנים הרי זה גיטך ע"מ שתתני לי מאתים זוז, וחזר ואמר לה בפני שנים הרי זה גיטך על מנת שתתני לי ג' מאות זוז - ביטל דברי האחרון את הראשון												■	◇	עו.
ואין אחד מן הראשונים ואחד מן האחרונים מצטרפין.												■	◇	עו.
אהייא?												^		עו.
אילימא אסיפא												!		עו.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
גיטין-מי שאחזו	מימרא	מאן דאמר														
הרי בטל																עו:
אלא ארישא															◊	עו:
פשיטא															◊	עו:
מהו דתימא כל לקיומא תנאי מצטרפין, קמ"ל.															◊	עו:
הרי זה גיטך אם לא באתי מכאן עד שלשים יום, והיה הולך מיהודה לגליל, הגיע לאנטיפרס וחזר - בטל תנאו.															■	עו:
הרי זה גיטך אם לא באתי מכאן עד שלשים יום, והיה הולך מגליל ליהודה, והגיע לכפר עותנאי וחזר - בטל תנאו.															■	עו:
הרי זה גיטך אם לא באתי מכאן עד שלשים יום, והיה הולך למדינת הים, והגיע לעכו וחזר - בטל תנאו.															■	עו:
הרי זה גיטך כל זמן שאעבור מכנגד פניך שלשים יום, היה הולך ובא הולך ובא, הואיל ולא נתיחד עמה - הרי זה גט.															■	עו:
למימרא, דאנטיפרס בגליל הוה קיימא															◊	עו:
אנטיפרס ביהודה, וכפר עותנאי בגליל, בינתים - מטילין אותו לחומרא, מגורשת ואינה מגורשת	ורמינה:														◊	עו:
תרי תנאי קאמר לה: אי מטינא לגליל - לאלתר ליהוי גיטא, ואי משתהינא באורחא תלתין יומין ולא אתינא - ליהוי גיטא, הגיע לאנטיפרס וחזר, דלא לגליל מטא ולא אישתהויי נמי אשתהי תלתין יומין - בטל תנאו.	אביי:														◊	עו:
הרי זה גיטך אם לא באתי מכאן ועד שלשים יום כו'.															■	עו:
למימרא, דעכו במדינת הים קיימא															◊	עו:
כי הווי מיפטרי רבנן מהדדי - בעכו הווי מפטרי, משום דאסור לצאת מארץ לחוצה לארץ	והא אמר רב ספרא:														◊	עו:
תרי תנאי קאמר לה: אי מטינא למדינת הים - לאלתר ליהוי גיטא, אי משתהינא באורחא תלתין יומין ולא אתינא - ליהוי גיטא, הגיע לעכו וחזר, דלא למדינת הים מטא ולא אישתהויי נמי אשתהי תלתין יומין - בטל תנאו.	אביי:														◊	עו:
ה"ז גיטך כל זמן שאעבור וכו'.															■	עו:
והא לא עברך															◊	עו:
מאי פניך? תשמיש, ואמאי קרי ליה פניך? לישנא מעליא נקט.	רב הונא:														◊	עו:
לעולם פניך ממש, מי קתני הרי זו מגורשת? ה"ז גט קתני, דלא הוי גט ישן, ולכי מלו תלתין יומי הוי גיטא.	רבי יוחנן:														◊	עו:
תניא כוותיה דר' יוחנן:															■	עו:
ה"ז גיטך כל זמן שאעבור מנגד פניך שלשים יום, והיה הולך ובא הולך ובא, הואיל ולא נתיחד עמה - ה"ז גט, ולגט ישן אין חוששין שהרי לא נתיחד עמה.	[תניא]														◊	עו:
וליחוש שמא פייס															◊	עו:
באומר נאמנת עלי לומר שלא באתי.	רבה בר רב הונא, הכי אמר אבא מרי משמיה דרב:														◊	עו:
איכא דמתני לה אמתניתין:															■	עו:
מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש, ומת בתוך י"ב חדש - ה"ז גט	[מתניתין]														◊	עו:
וליחוש שמא פייס															◊	עו:
אמר רבה בר רב הונא, הכי אמר אבא מרי משמיה דרב: באומר נאמנת עלי לומר שלא באתי	רבה בר רב הונא, הכי אמר אבא מרי משמיה דרב:														◊	עו:
מאן דמתני לה אמתני', כל שכן אברייתא מאן דמתני לה אברייתא, אבל אמתני' הא לא אתא.															■	עו:
ה"ז גיטך אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש, ומת בתוך י"ב חדש - אינו גט															■	עו:
ה"ז גיטך מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש, ומת בתוך י"ב חדש - ה"ז גט.															■	עו:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
גיטין-מי שאחזו	מימרא	מאן דאמר													
אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש כתבו ותנו גט לאשתי, כתבו גט בתוך י"ב חדש ונתנו לאחר י"ב חדש - אינו גט															עז:
כתבו ותנו גט לאשתי אם לא באתי מכאן עד י"ב חדש, כתבו בתוך י"ב חדש ונתנו לאחר י"ב חדש - אינו גט	[רבנן]														עז:
כזה גט.	רבי יוסי:														עז:
כתבו לאחר י"ב חדש ונתנו לאחר י"ב חדש ומת, אם הגט קודם למיתה - ה"ז גט, ואם מיתה קדמה לגט - אינו גט, ואם אין ידוע - זו היא שאמרו מגורשת ואינה מגורשת.															עז:
רבתינו התירוה לינשא.	תנא:														עז:
מאן רבתינו?															עז:
בי דינא דשרו מישחא, סברי לה כרבי יוסי	רב יהודה אמר שמואל:														עז:
זמנו של שטר מוכיח עליו.	דאמר: [רבי יוסי]														עז:
ר' יהודה נשיאה בנו של ר"ג בר רבי הורה, ולא הודו לו כל סיעתו	ר' אבא בריה דרבי חייא בר אבא א"ר יוחנן:														עז:
כל שעתו.	ואמרי לה:														עז:
כי שריתיה - לאלתר שריתיה, או לאחר שנים עשר חדש שריתיה? לאלתר שריתיה - דהא לא אתי, או דלמא לאחר י"ב חדש שריתיה - דהא איקיים ליה תנאו?	ר' אלעזר לההוא סבא:														עז:
ותיבעי ליה מתניתין:															עז:
מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש, ומת בתוך י"ב חדש - הרי זה גט	[מתניתין]														עז:
לאלתר הוי - דהא לא אתי, או דלמא לאחר י"ב חדש - דהא איקיים ליה תנאיה															עז:
אין הכי נמי, ומשום דהוה בההוא מעשה.															עז:
הכל מודים, היכא דאמר לכשתצא חמה מנרתיקה - לכי נפקא קאמר לה, וכי מיית בליליא הוי גט לאחר מיתה	אביי:														עז:
על מנת שתצא חמה מנרתיקה - מעכשיו קאמר לה															עז:
כל האומר על מנת כאומר מעכשיו דמי	דאמר רב הונא אמר רב:														עז:
לא נחלקו אלא באם תצא															עז:
מר סבר לה כרבי יוסי	[רבתינו]														עז:
זמנו של שטר מוכיח עליו	דאמר: [רבי יוסי]														עז:
והוה ליה כמהיום אם מתי, כמעכשיו אם מתי															עז:
מר לא סבר כרבי יוסי, והוה ליה כאם מתי גרידא.	[רבנן]														עז:
כתבו ותנו גט לאשתי אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש, כתבו כו'.															עז:
לימא, קסבר ר' יוסי: כתב גט על תנאי - כשך	רב יימר לרב אשי:														עז:
לא, לעולם אימא לך: פסול, ושאני הכא, מדהוה ליה למימר אם לא באתי כתבו ותנו, ואמר כתבו ותנו אם לא באתי, הכי קאמר: כתבו מעכשיו ותנו אם לא באתי.	[רב אשי]														עז:
ורבנן?															עז:
לא שנא הכי ולא שנא הכי.	[רבנן]														עז:
לאחר שבוע - שנה, לאחר שנה - חדש, לאחר חדש - שבת.	ת"ר:														עז:
לאחר שבת, מאי?															עז:

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O </p>		<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא ? question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>	
<p>מקרא-key:</p>			
<p>גיטין-מי שאחזו</p>			
<p>מימרא</p>		<p>מאן דאמר</p>	
<p>חד בשבא, ותרי, ותלתא - בתר שבתא, ארבעה, וחמשה ומעלי שבתא - קמי שבתא.</p>		<p>יטיב ר' זירא קמיה דרבי אסי, ואמרי לה רבי אסי קמיה דרבי יוחנן וקאמר:</p>	
<p>לאחר הרגל - שלשים יום.</p>		<p>תניא, רבי:</p>	
<p>נפק ר' חייא דרשה משמיה דרבי וקלסוה. משמיה דרבים - ולא קלסוה</p>		<p>[רבי חייא]</p>	
<p>אלמא לית הילכתא כוותיה.</p>			
<p>הדרן עלך מי שאחזו</p>			

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ

עז.

עז.

עז.

עז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge-שאלה- question- answer-תירוץ-! proof-ראיה
--	---

Talmud Navigator

גיטין-הזורק	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא												מ	עז.
הזורק גט לאשתו, והיא בתוך ביתה או בתוך חצרה - הרי זו מגורשת											■	מ	עז.
זקוק לה בתוך ביתו או בתוך חצרו, אפילו הוא עמה במטה - אינה מגורשת											■	מ	עז.
לתוך חיקה או לתוך קלתה - הרי זו מגורשת.											■	מ	עז.
מנא הני מילי?											^	ג	עז.
(דברים כ"ד) ונתן בידה - אין לי אלא ידה גגה, חצרה וקרפיפה מנין? ת"ל: ונתן, מכל מקום.	דתנו רבנן:										■ !	◇	עז.
ותניא נמי הכי גבי ידו - אין לי אלא ידו גגו, חצרו וקרפיפו מנין? ת"ל: (שמות כ"ב) המצא תמצא, מכל מקום.	[תניא]										■	◇	עז.
וצריכא דאי אשמועיל גט, משום דבעל כרחיה מגרשה, אבל גג דליתיה בעל כורחיה - אימא לא ואי אשמועינן גג, משום דקנסיה רחמנא, אבל גט - אימא לא, צריכא.											■	◇	עז.
חצרה, מה שקנתה אשה קנה בעלה											⋈	◇	עז.
בכותב לה דין ודברים אין לי בנכסיה.	ר' אלעזר:										!	◇	עז.
וכי כתב לה הכי מאי הוי?											⋈	◇	עז.
האומר לחבירו דין ודברים אין לי על שדה זו, ואין לי עסק בה, וידי מסולקת הימנה - לא אמר כלום	והתניא:										■ ⋈	◇	עז.
בכותב לה ועודה ארוסה וכדרב כהנא	דבי ר' ינאי:										!	◇	עז.
נחלה הבאה לו לאדם ממקום אחר, אדם מתנה עליה שלא ירשנה וכדרבא	דאמר רב כהנא:										■ !	◇	עז.
האומר אי אפשי בתקנת חכמים כגון זו - שומעין לו.	דאמר רבא:										■ !	◇	עז.
מאי כגון זו?											^	◇	עז:
כדרב הונא אמר רב											!	◇	עז:
יכולה אשה שתאמר לבעלה איני ניוונית ואיני עושה.	דאמר רב הונא אמר רב:										■ !	◇	עז:
אטו ידה מי לא קניא ליה לבעל? אלא גיטה וידה באין כאחד, הכא נמי גיטה וחצרה באין כאחד.	רבא:										!	◇	עז:
רבא, יד דאשה קא קשיא ליה? נהי דקני ליה למעשה ידה, ידה גופה מי קני ליה?	רבינא לרב אשי:										⋈	◇	עז:
רבא, יד העבד קא קשיא ליה, למ"ד בשטר על ידי עצמו, יד עבד כיד רבו דמיא אלא גטו וידו באין כאחד, ה"ג גיטה וחצירה באין כאחד.	אמר ליה: [רב אשי]										!	◇	עז:
ההוא שכיב מרע דכתב לה גיטא לדבייתהו בהדי פניא דמעלי שבתא ולא הספיק למיתביה לה, למחר תקף ליה עלמא, אתו לקמיה דרבא											○	◇	עז:
אמר להו: זילו אמרו ליה ליקניה ניהלה לההוא דוכתא דיתבי ביה גיטא, ותיזיל איהי ותיחוד ותפתח ותחזיק ביה	[רבא]										■	◇	עז:
נעל, גדר, פרץ כל שהוא - הרי זו חזקה.	דתנן:										■ ■	◇	עז:
מה שקנתה אשה קנה בעלה	רב עיליש לרבא:										⋈	◇	עז:
איכסיף.											○	◇	עז:
לסוף איגלי מילתא דארוסה הוא											○	◇	עז:
אם אמרו בנשואה יאמרו בארוסה?	רבא:										!	◇	עז:
הדר אמר רבא: לא שנא ארוסה ולא שנא נשואה, גיטה וחצירה באין כאחד.	[רבא]										!	◇	עז:
והא אמרה רבא מעיקרא											⋈	◇	עז:
כי אמרה רבא - אהאי מעשה אמרה.											!	◇	עז:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראייה-</p>
---	---

Talmud Navigator

גיטין-הזורק	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מהו דתימא, מצי אמר ליה משטה אני בך, קמ"ל.												!
גט בידה ומשיחה בידו, אם יכול לנתקו ולהביאו אצלו - אינה מגורשת, ואם לאו - מגורשת מאי טעמא? בעינן כריתות וליכא.	רב הסדא:											!
היתה ידה עשויה כקטפרס וזרקו לה, אף על פי שהגיע גט לידה - אינה מגורשת.	רב יהודה:											!
אמאי? הא כי נפיל - בארבע אמות דידה קא נפיל												!
בדלא נח.												!
ותיגרש מאוירא דארבע אמות												!
ארבע אמות שאמרו, יש להן אויר או אין להן אויר?	תפשוט דבעי רבי אלעזר:											!
תפשוט דאין להן אויר?												!
הכא במאי עסקינן - בעומדת על גב הנהר, דמעיקרא לאיבוד קאי.												!
היתה עומדת על ראש הגג וזרקו לה, כיון שהגיע לאויר הגג - הרי זו מגורשת												!
הוא מלמעלה והיא מלמטה וזרקו לה, כיון שיצא מרשות הגג, נמחק או נשרף - הרי זו מגורשת.												!
והא לא מינטך												!
בגג שיש לו מעקה עסקינן.	רב יהודה אמר שמואל:											!
הכא בפחות משלשה סמוך לגג עסקינן, דכל פחות משלשה סמוך לגג - כגג דמי.	עולא בר מנשיא משמיה דאבימי:											!
הוא מלמעלה.												!
והא לא מינטך												!
כגון שהיו מחיצות התחתונות עודפות על העליונות.	רב יהודה אמר שמואל:											!
כגון שהיו מחיצות התחתונות עודפות על העליונות.	וכן רבי אלעזר א"ר אושעיא:											!
כגון שהיו מחיצות התחתונות עודפות על העליונות.	וכן עולא א"ר יוחנן:											!
כמאן? כרבי	ר' אבא לעולא:											!
קלוטה כמי שהונחה דמיא	דאמר: [רבי]											!
אפילו תימא רבנן, עד כאן לא פליגי רבנן עליה דרבי - אלא לענין שבת, אבל הכא משום אינטורי הוא, והא קא מינטר.	א"ל: [עולא]											!
כגון שהיו מחיצות התחתונות עודפות על העליונות.	וכן ר' אסי א"ר יוחנן:											!
כמאן? כרבי	רבי זירא לר' אסי:											!
קלוטה כמי שהונחה דמיא	דאמר: [רבי]											!
אפילו תימא רבנן, עד כאן לא פליגי רבנן עליה דרבי - אלא לענין שבת, אבל הכא משום אינטורי הוא, והא קא מינטר.	א"ל: [ר' אסי]											!
נמחק.												!
לא שנו אלא שנמחק דרך ירידה, אבל נמחק דרך עלייה - לא מאי טעמא? מעיקרא לא למינח קאי.	רב נחמן אמר רבה בר אבוב:											!
נשרף.												!
לא שנו אלא שקדם גט לדליקה, אבל קדמה דליקה לגט - לא מ"ט? מעיקרא לשריפה קאזיל.	רב נחמן אמר רבה בר אבוב:											!

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

גיטין-הזורק	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
רשויות חלוקות בגיטין.	רב חסדא:										■	◇	עט.	
מנא ליה לסבא הא?	רמי בר חמא לרבא:										^	◇	עט.	
מתני' היא:	א"ל: [רבא]										!	◇	עט.	
היתה עומדת על ראש הגג וזרקו לה, כיון שהגיע גט לאויר הגג - הרי זו מגורשת	[מתני']										■	!	◇	עט.
במאי עסקינן?											^	!		עט.
אילמא בגג דידה וחצר דידה											!	!		עט.
למה לי אויר הגג?											?	!		עט.
אלא בגג דידה וחצר דידה											!	!		עט.
כי הגיע לאויר הגג מאי הוי?											?	!		עט.
אלא פשיטא בגג דידה וחצר דידה.											!	!		עט.
הוא מלמעלה והיא מלמטה וזרקו לה, כיון שיצא מרשות הגג, נמחק או נשרף - הרי זו מגורשת	אימא סיפא:										?	!		עט.
ואי בגג דידה וחצר דידה, אמאי מגורשת?											?	!		עט.
אלא בגג דידה וחצר דידה											!	!		עט.
רישא בגג דידה וחצר דידה, סיפא בגג דידה וחצר דידה?											?	!		עט.
אלא לאו דאושלה מקום, דחד מקום מושלי אינשי, תרי מקומות לא מושלי אינשי.											!	!	◇	עט.
מידי איריא? דלמא הא כדאיתא והא כדאיתא, רישא בגג דידה וחצר דידה, סיפא בגג דידה וחצר דידה.	א"ל: [רמי בר חמא]										?		◇	עט.
שלוש מדות בגיטין	רבא:											■	◇	עט.
הא דאמר רבי: קלוטה כמי שהונחה	[רבי]										◆	■	◇	עט.
ופליגי רבנן עליה	[רבנן]										◆	■	◇	עט.
הני מילי לענין שבת, אבל הכא משום אינטורי הוא, והא מינטר												■		עט.
נעץ קנה ברשות היחיד ובראשו טרסקל וזרק ונח על גביו, אפילו גבוה מאה אמה - חייב, לפי שרשות היחיד עולה עד לרקיע	והא דאמר רב חסדא:											■	◇	עט.
הני מילי לענין שבת, אבל הכא משום אינטורי הוא, והא לא מינטר												■		עט.
לא יעמוד אדם בגג זה ויקלוט מי גשמים מגגו של חברו, שכשם שדיוורין חלוקין מלמטה כך דיוורין חלוקין מלמעלה	והא דאמר רב יהודה אמר שמואל:											■	◇	עט:
הני מילי לענין שבת, אבל לענין גט משום קפידא הוא, וכולי האי לא קפדי אינשי.												■	◇	עט:
שתי חצרות זו לפני זו, פנימית שלה וחיצונה שלו, ומחיצות החיצונות עודפות על הפנימיות, וזרקו לה, כיון שהגיע לאויר מחיצות החיצונה - הרי זו מגורשת, מאי טעמא? פנימית גופה במחיצות החיצונה קא מינטרה מה שאין כן בקופות, שתי קופות זו בתוך זו, פנימית שלה וחיצונה שלו, וזרקו לה, אפילו הגיע לאויר פנימית - אינה מגורשת, מאי טעמא? דהא לא נח.	אביי:											■	◇	עט:
וכי נח מאי הוי? כליו של לוקח ברשות מוכר הוא												?		עט:
הכא במאי עסקינן - בקופה שאין לה שוליים.												!	◇	עט:
פטר אדם אשתו בגט ישן	בית שמאי:											◆	■	עט:
אוסרין.	בית הלל:											◆	■	עט:

<p>disputants- חולקים</p> <p>central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת</p> <p>story- מעשה</p> <p>key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא</p> <p>challenge- קושיא</p> <p>question- שאלה</p> <p>answer- תירוץ</p> <p>proof- ראיה</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
גיטין-הזורק	מימרא	מאן דאמר													
ואיזהו גט ישן? כל שנתייחד עמה מאחר שכתבו לה.															עט:
במאי קמיפלגי?															עט:
לא אמרינן: גזרה שמא יאמרו גיטה קודם לבנה	ב"ש סברי:														עט:
אמרינן: גזרה שמא יאמרו גיטה קודם לבנה.	וב"ה סברי:														עט:
אם נישאת - לא תצא.	ר אבא אמר שמואל:														עט:
אם נתגרשה - תינשא לכתלה.	וא"ד-א"ר אבא אמר שמואל:														עט:
כתב לשום מלכות שאינה הוגנת, לשום מלכות מדי, לשום מלכות יון, לבנין הבית, לחורבן הבית, היה במזרח וכתב במערב, במערב וכתב במזרח - תצא מזה ומזה, וצריכה גט מזה ומזה															עט:
ואין לה לא כתובה ולא פירות ולא מזונות ולא בלאות לא על זה ולא על זה, אם נטלה מזה ומזה תחזיר															עט:
והולד ממזר מזה ומזה															עט:
ולא זה וזה מטמאין לה															עט:
ולא זה וזה זכאין לא במציאתה ולא במעשה ידיה ולא בהפרת נדריה															עט:
היתה בת ישראל - נפסלת מן הכהונה, בת לוי - מן המעשר, בת כהן - מן התרומה															עט:
ואין יורשין של זה ויורשין של זה יורשים כתובתה															פ.
ואם מתו - אחיו של זה ואחיו של זה חולצין ולא מייבמין.															פ.
שינה שמו ושמה, שם עירו ושם עירה - תצא מזה ומזה, וכל הדרכים האלו בה.															פ.
כל עריות שאמרו צרותיהן מותרות, הלכו הצרות האלו ונישאו ונמצאו אלו איילונית - תצא מזה ומזה, וכל הדרכים האלו בה.															פ.
הכונס את יבמתו, והלכה צרתה ונישאת לאחר, ונמצאת זו שהיתה איילונית - תצא מזה ומזה, וכל הדרכים האלו בה.															פ.
כתב סופר גט לאיש ושובר לאשה, ושעה ונתן גט לאשה ושובר לאיש ונתנו זה לזה, ולאחר זמן הרי הגט יוצא מיד האיש ושובר מיד האשה - תצא מזה ומזה, וכל הדרכים האלו בה	[ת"ק]														פ.
אם לאלתר יצא - אין זה גט, אם לאחר זמן יצא - הרי זה גט, לא כל הימנו מן הראשון לאבד זכותו של שני.	רבי אלעזר:														פ.
מאי מלכות שאינה הוגנת?															פ.
מלכות הרומיים.															פ.
ואמאי קרי לה מלכות שאינה הוגנת?															פ.
משום דאין להם לא כתב ולא לשון.															פ.
מפני מה תקינו מלכות בגיטין? משום שלום מלכות.	עולא:														פ.
ומשום שלום מלכות תצא והולד ממזר?															פ.
אין, ר"מ לטעמיה															פ.
כל המשנה מוטבע שטבעו חכמים בגיטין - הולד ממזר.	דא"ר המנובא משמיה דעולא, אומר היה ר"מ:														פ.
לשום מלכות יון.															פ.
וצריכא דאי אשמועינן מלכות שאינה הוגנת, משום דמליכא, אבל מלכות מדי ומלכות יון מאי דהוה הוה ואי אשמעיל מלכות מדי ומלכות יון, משום דמלכותא הוה, אבל בנין הבית מאי דהוה הוה ואי אשמעין בנין הבית, דאמר: קמדכרי שבהייהו, אבל חורבן הבית דצערא הוא - אימא לא, צריכא.															פ.
היה במזרח וכתב במערב.															פ.

